

[Kirsten Jacobsen]

det er faktisk, at vi erstatter en politisk uklarhed med en juridisk uklarhed.

Hvis man ser på fremgangsmåden ved dette lovforslags behandling, så er den jo også højst usædvanlig. Jeg tror, det er første gang overhovedet herinde i folketinget, at vi har været ude for, at boligministeriet begynder at skrive udkast til udvalgets betænkning – det er bilag nr. 1 til lovforslag nr. L 61. Boligministeren har ganske vist siden sagt, at det var bare sådan en juridisk servicevirksomhed over for boligudvalget; men jeg tror nok, at det reelle i det er, at man ønskede at fortælle boligudvalgets flertal, hvordan boligministeriet gerne ville have dette forslag forkastet.

Når man ser på betænkningen til forslaget, så forekommer det jo også højst besynderligt, at regeringen ikke ønsker at stemme for et forslag, der alene har til formål at fastholde gældende retstilstand. Sådan skrev boligministeriet selv i det omtalte bilag nr. 1. Samtidig ser vi i betænkningen et mindretal, nemlig VS og kommunisterne, som indstiller forslaget til forkastelse, fordi de ikke ønsker at ændre gældende retstilstand.

Alene disse to bidrag til betænkningen burde vel sige boligministeren, at der er noget galt, og så må vi altså, hvad enten vi synes om det eller ej, se at få hugget denne knude over. Det er jo også baggrunden for, at folketingets ombudsmand har henstillet, at man skaber klarhed om denne paragraf, og at man fastslår her i folketinget, hvad gældende retstilstand egentlig er.

Fremskridtspartiet og det konservative folkeparti er fuldstændig enige med boligministeren i, hvordan den gældende retstilstand er. Vi er enige med boligministeren i, at sociale boligselskabers lejligheder efter tvangsauktion eller salg i øvrigt naturligvis kan udstykkes efter ejerlejlighedslovens regler. Det er baggrunden for forslaget, og det er alene baggrunden for forslaget.

Og hvad er så det resultat, vi kommer frem til efter denne afstemning? Det er, at først fastslår boligministeriet og boligministeren i betænkningen, at den gældende lov skal fortolkes således, at de almennyttige boligselskabers lejligheder naturligvis kan udstykkes efter en tvangsauktion, men så stemmer S og V imod en ændring af paragraffen, som kun har dette ene indhold, intet andet. Og bagefter – og det er det allermorsomste af det – når forslaget er nedstemt, så vil boligministe-

ren gå over i sit boligministerium, og så vil han fastslå, at forslaget gælder alligevel, selv om det er nedstemt her i folketinget. Det bliver den helt groteske situation, vi kommer ud for.

Jeg tror egentlig, at vi her virkelig har en sag, som kommer til at blive et skoleeksempel på universitetet, når man i fremtiden skal til at undervise jurastuderende i, hvordan virkelig dårlig lovgivning er. Jeg synes, det kunne have været meget morsomt at spørge hr. Ole Espersen, hvordan han vil forklare sine elever baggrunden for, at han som professor i jura kan stille sig op her i folketinget og stemme imod et forslag, som han bagefter går ud og fortæller skal gælde alligevel. Jeg synes egentlig, det ville være morsomt.

Jeg kan acceptere enhver politisk opfattelse, og jeg kan acceptere, at man kæmper for at ændre en sag i en bestemt politisk retning. Men jeg kan ikke acceptere, at dette folketing ikke sørger for, at den lovgivning, man vedtager, er i overensstemmelse med den politiske opfattelse, som ligger til grund for den, og jeg kan i hvert fald slet ikke acceptere, at man gør det helt bevidst, fordi det er mest praktisk af politiske grunde. Jeg mener, og det troede jeg egentlig at boligministeren var enig med mig i, at vi skal gøre vores yderste for at bestrebe os for at tydeliggøre boliglovgivningen. Den er tåbelig nok i sig selv, og den er vanskelig nok at forstå. Det sagde boligministeren allerede, da han tiltrådte sit embede.

Jeg tror, at boligministeren fik megen goodwill både her i folketinget og i befolkningen, den dag boligministeren ærligt sagde: vi har lavet noget møg, det indrømmer vi, og vi er ikke større mennesker, end at når vi har gjort det, så ændrer vi det. Hvis boligministeren havde fastholdt denne opfattelse, så tror jeg, at befolkningen ville have haft langt større respekt for boligministeren, end den kan have efter denne juleleg. Jeg ved godt, at boligministeren selv smiler ad det, for han kan jo heller ikke lide det, han er ærlig talt et redeligt menneske, og han synes, det er noget møg, men hvis man havde gjort, som man sagde til at begynde med: vi har lavet noget møg, og så ændrer vi det, så havde jeg i hvert fald haft større tiltro til, at boligministeren også mente, at det var noget, vi skulle gøre i fremtiden.